

עפ"ת 43289/01/15 - אליה לאה ברסי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עפ"ת 43289-01-15 אפרת אליה לאה נ' מדינת ישראל
ת.ז. 3405-01-13
060844677

בפני כב' השופט רענן בן-יוסף
המעוררת
נגד
המשיבה
אליה לאה ברסי
מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ המערערת - עו"ד טליה ביטן ממשרד עו"ד אורון

ב"כ המשיבה - עו"ד טל בנאי-גת

המעוררת הופיעה

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

ביום 30.11.12 נרשם נגד המערערת דו"ח תנועה על נהיגה בשכרות.

עסקינן בעבירה של הזמנה לדין ולכן הוזמנה המערערת בו במקום לדין בעניינה זה ביום 11.02.13 בבית משפט השלום לתעבורה בת"א, לפני כב' הש' [כתארה אז] נ. פראג-לבוא.

המערערת לא התייצבה לדין ונידונה בהיעדרה לקנס בסך 2,000 ₪, פסילה בפועל - פסילת המינימום לפי סעיף 39א' לפקודת התעבורה של שנתיים ימים בניכוי 30 ימי פסילה מנהלית, ופסילה מותנית.

ביום 08.04.13 פנתה המערערת בבקשה לבית משפט קמא, בקשה שהיא חתומה עליה בכתב ידה, או בכתב הנחזה להיות כתב ידה, החתום על ידה לכאורה. ביקשה לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרה [רק את גזר הדין], והסבירה את היעדרה מהדין בכך "**בגלל בעיות בריאותיות של ילדי שהיה חולה בבית...**".

בית משפט קמא, באותו יום, 08.04.13, דחה את הבקשה מחמת העובדה שלא צורף לה תצהיר ולא צורף אישור

רפואי, ובשל כך שזומנה כדין לדיון.

לא נעשה דבר בעקבות אותה החלטה מיום 08.04.13, כנראה שגם לא הופקד רישיונה של המערערת כפי שצריך היה להיות. והנה, כעבור למעלה משנה וחצי, ביום 21.12.14, פנתה המערערת באמצעות עו"ד אורון בבקשה לבית משפט קמא שהוכתרה בשם ההזוי "**בקשה לקיום ישיבת תזכורת לצורך צילום חומר חקירה לאיתור כשלים**" שמטרתה הייתה לבטל את פסק הדין. יש לציין, שמשום מה, ובאמת לא מובן לי מדוע, המדינה הסכימה באופן חריג לקיום דיון בבקשה זו. בית משפט קמא לא נעתר לבקשה ודחה אותה על אתר ובצדק עשה זאת.

נראה, שבית משפט קמא, בדחותו את הבקשה מיום 22.12.14, לא היה ער לכך שהייתה בקשה קודמת.

בנסיבות אלה, כפי שתוארו, משלא הוגש ערעור על ההחלטה מיום 08.04.13, ומשחלפו 45 ימים מאותו יום, לא ניתן היה להגיש הליך נוסף - לא בבית משפט קמא, בוודאי לא ערעור בבית משפט זה ללא בקשה להארכת מועד כעבור שנה וחצי, ורק מטעם זה יש לדחות את הערעור.

אין שום ספק שבנסיבות כאלה, עיקרון סופיות הדיון גובר ובגדול.

אומר, שבמהלך שמיעת הדברים והצגת המסמכים של ב"כ המערערת בדיון היום, עלו דברים מטרידים. נטען שלא המערערת היא עצמה הגישה אתה בקשה בשנת 2013 אלא קצין משטרה שהבטיח לטפל בדבר. ביקשתי את התצהיר לידי וצילומי נמסר לי, והמזכירות מתבקשת להעביר את אותו מסמך עם פרוטוקול הדיון הנוכחי כולו אל המחלקה לחקירות שוטרים במשרד המשפטים, כדי לבדוק האם יש מקום לפתוח בחקירה נגד קצין המשטרה, שבוודאי ניתן להגיע לזהותו בשקידה ראויה. על פניו נראה לכאורה שיש חשש לביצוע העבירות, אך אין זה מתפקידי לקבוע.

הערעור אפוא נדחה.

ער אני לכך שההליך הנוכחי נפתח בשל כך שהמערערת לא הפקידה את רישיון הנהיגה שלה משנגזר דינה ביום 11.02.13, או בכל מועד קרוב אחריו, אלא רק לאחרונה, אך הגשת הערעור בפניי היום בוודאי הערעור וגם הבקשה בבית משפט קמא, הינם, לטעמי, עשיית שימוש בהליכי בית משפט באופן בלתי הולם, וב"כ המערערת מתבקשת את דעתו להם.

**ניתן והודע היום, ט' שבט התשע"ה,
29/01/2015, במעמד הנוכחים.
רענן בן-יוסף, שופט**

הוקלד על ידי נופר דויד